

K odůvodnění své žaloby žalobce v podstatě uplatňuje, že Komise nebyla oprávněna mu odepřít přístup k požadovaným dokumentům na základě uplatnění výjimek uvedených v článku 4 nařízení (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾ týkajících se ochrany rozhodovacího procesu a ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce. V této souvislosti je rovněž uváděno, že existuje převažující veřejný zájem na zpřístupnění dosud nepřístupných dokumentů.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

Žaloba podaná dne 19. července 2010 — Wam v. Komise

(Věc T-303/10)

(2010/C 246/65)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Wam SpA (Modena, Itálie) (zástupci: G. Roberti, advokát, I. Perego, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit napadené rozhodnutí v plném rozsahu nebo částečně v rozsahu, v němž Komise:

— konstatuje, že společnost WAM měla prospěch z protiprávní státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU na základě smluv o financování z roku 1995 a 2000, které byly obě uzavřeny na základě článku 2 zákona 394/1981;

— prohlašuje, že podpory stanovené ve smlouvách o financování z roku 1995 a 2000 jsou neslučitelné se společným trhem;

— nařizuje vrácení neslučitelných podpor ve výši vyčíslené částky a stanoví krom toho, že částky k vrácení jsou až do skutečného vrácení podpory zvýšeny o úroky, a to od data, ke kterému byly dotčené podpory poskytnuty společnosti WAM;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadené rozhodnutí je stejné, jako rozhodnutí, které bylo předmětem řízení ve věci T-257/10, Itálie v. Komise. ⁽¹⁾

Wam uplatňuje sedm žalobních důvodů na podporu své žaloby, přičemž se domnívá, že Komise:

— nesprávně použila čl. 107 odst. 1 SFEU na projednávaný případ a v každém případě nesprávně posoudila skutečnosti a neodůvodnila dostatečně své rozhodnutí v rozsahu, v němž měla za to, že podpory ve formě bonifikace úroků obdržené společností WAM za činnosti obchodního proniknutí do třetích zemí mohou svou povahou ovlivňovat obchod v rámci Společenství a narušit hospodářskou soutěž, přičemž se v rozporu s článkem 266 SFEU odchýlila od úvah uvedených dříve v tomto ohledu Soudním dvorem a Soudem v rozsudcích, které vydali ve věcech C-494/06 P ⁽²⁾ a T-316/04 ⁽³⁾;

— nesprávně a neodůvodněně měla za to, že se na dotčené financování použije čl. 107 odst. 1 SFEU, aniž zohlednila zásady a pravidla používaná samotnou Komisí na podobná opatření podpory určená na činnosti obchodního pronikání do třetích zemí. Komise odmítla uznat, že totéž financování bylo poskytnuto v rámci režimu zavedeného zákonem 394/1981 a porušila krom toho čl. 108 odst. 1 SFEU a čl. 1 písm. b) nařízení č. 659/99;

— dospěla nesprávně k závěru, aniž uvedla vhodné důvody, že podpory, které WAM požívala, byly zčásti neslučitelné se společným trhem, čímž porušila čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, jakož i použitelná nařízení *de minimis* a nařízení o skupinových výjimkách;

— nesprávně vypočetla subvenční ekvivalent podpor poskytnutých ve formě bonifikace úroků pobíraných společností WAM;

— nezhájila řízení na základě čl. 108 odst. 2 SFEU, aby přijala znovu rozhodnutí předtím zrušené Soudním dvorem a Soudem, čímž porušila právo na obhajobu přiznané společnosti WAM;

— porušila zásady řádné správy a řádné péče zejména z důvodu nepřiměřené délky trvání správního řízení.

⁽¹⁾ Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

⁽²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 30. dubna 2009, Komise v. Itálie a Wam, C-494/06 P, Sb. rozh. 2009, s. I-3639.

⁽³⁾ Usnesení Soudu ze dne 10. listopadu 2004, Wam v. Komise, T-316/04, Sb. rozh. 2004, s. II-3917.